

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת פנחס
שנת תשפ"ד

גליון
ס"ט

שיעורים אין חינוך

מאנטאג פרשת דברים, שנת תשפ"ג

איז זעלבסט שוין נקמה?

אזוי געטון, די קומענדיגע מאל ווען איינער האט אים אנגעהויבן צו טשעפען, האט ער יענעם אנגעריסן די ביינער, און אלעס האט זיך אפגעשטעלט.

מוהרא"ש אליינס האט אויך געהאט אזא פרשה מיט זיין זונס באס דרייווער. עס איז געווען א באס דרייווער וואס האט אויסגעצאפט דאס בלוט פון מוהרא"ש'ס זון, דער זון איז יעדן טאג אהיימגעקומען וויינען אז דער באס דרייווער טשעפעט אים וועגן ברוסלב, איינמאל האט מוהרא"ש אפגעשטעלט דעם באס און געווארנט דעם באס דרייווער: "הער אויף צו טשעפען מיין זון וועגן מיד", און דער זון איז ווייטער אהיימגעקומען טאג נאך טאג וויינען אז ער הערט אים נישט אויף צו טשעפען, ביז מוהרא"ש האט געהייסן די בחורים זאלן אפנווארטן די באס ביי זיין הויז, ווען די באס איז אנגעקומען צופרי אויפגעמען דעם זון, איז א בחור אויף אויפן באס און פארקירט דעם באס אין די זייט, ער האט אראפגעשלעפט דעם דרייווער און מען האט אים געשלאגן, מוהרא"ש איז דארט געשטאנען, דער דרייווער האט געסטראשעט אז ער גייט רופן די פאליציי, האט אים מוהרא"ש געזאגט: "דו הרגעסט מיין זון, טו איך וואס די גמרא זאגט 'הבא להרגה השכם להרגו!'"

באמת איז די ריכטיגע וועג אז דער מלמד זאל אכטונג געבן אז דער קינד זאל מער נישט בייסן, ממילא וועט דער קינד נישט דארפן צוריק בייסן, אבער אויב דער קינד זעט אז קיינער נעמט זיך נישט אן פאר אים, איז גארנישט אויב ער בייסט צוריק, אזוי באשיצט ער זיך.

די שוועריקייט פון זיין א מלמד איז, ווען מען רעדט צו א קינד דיבורי אמונה, אדער מען זאגט אים איינמאל און נאכאמאל: "שלאג נישט", "בייס נישט", זעט מען נישט אלץ ווי די דיבורים טוען אויף, עס קען זיין אז דער

אים אפלאזן - דארף זיך דער מלמד נישט וואסענדיג מאכן, ער מוז נישט באמערקן ווי דער אנדערער קינד בייסט צוריק, אויף דעם איז געזאגט געווארן די הלכה (יומא פה): "הבא להרגה השכם להרגו", אויב איינער וויל זיך שעדיגן, מעגסטו זיך באשיצן פון יענעם, דאס מיינט 'זעלבסט שוין', אין ענגליש רופט זיך דאס 'סעלף דיפענס'.

איך האב לעצטנס באקומען א בריוו וועגן דעם ענין פון א פרוי פון צפת, זי פֿרעגט מיר וואס זאל זי טון, זיי קומען פון ירושלים און זי רעדט אויף די ירושלימ'ע אקצענט, און איר טאכטער קומט יעדן טאג אהיים פון שולע וויינען אז איר גאנצע פתה טשעפעט איר מיט איר מאמע, מען מאכט חזק פון די וועג ווי אזוי איר מאמע רעדט, די פרוי פֿרעגט מיר, וואס זאל איך זאגן פאר מיין טאכטער? זאל זי זיך לאזן טרעטן, אדער זי מעג עפעס צוריק טון אז מען זאל איר אפלאזן?

דער ענטפער איז זייער פשוט, עס איז דא די זאך פון נישט נעמען קיין נקמה, ווען איינער האט זיך געטשעפעט - טו נישט צוריק, זיי יענעם מוחל, נאכדעם איז דא א קינד וואס שטעלט זיך נישט אפ, ער האט זיך גענומען אויף מיינע ביינער, ווילאנג איך וועל אים נישט ווייזן אז איך בין אויך שטארק, וועט ער מיר נישט אפלאזן, דאס הייסט נישט קיין 'נקמה', דאס הייסט 'לאז מיר לעבן'.

אנודאי דארף מען נישט זאגן פארן אנדערער קינד: "בייס צוריק יענעם", אבער אז ער גייט פון זיך אליינס בייסן, דארף זיך נישט דער מלמד וואסענדיג מאכן.

דא אין שטעטל וואוינט א אינגערמאן וואס ווען ער איז געווען א אינגל, האט מען אים געטשעפעט און געטשעפעט אן אויפהער, האט אים מוהרא"ש געזאגט, די קומענדיגע מאל ווען די קינדער גייען נאכאמאל אנהייבן זיך צו טשעפען זאלסטו געבן פעטש, ער האט

מיט'ן אייבערשטנס הילף זענען מיר ממשיך מיט'ן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים מאנטאג פרשת דברים שנת תשפ"ג לפרט קטן אין שטעטל, קרית ברוסלב - ליבערטי יע"א.

וואס טוט מען מיט א קינד וואס בייסט אנדערע קינדער

א מלמד האט מיר געפֿרעגט, וואס טוט מען מיט א קינד וואס הערט נישט אויף צו בייסן אנדערע קינדער?

מען קען זאגן פאר א קינד איין מאל און צוויי מאל: "בייס נישט", אבער אויב עס הערט זיך נישט אויף, קען מען ברענגען א באטל פעפער און ווייזן פאר דעם קינד: "אויב מען בייסט מוז מען אריינלייגן פעפער אין מויל!" מען דארף עס נישט אריין לייען אין מויל, עס איז גענוג אז מען ווייזט עס פאר'ן קינד.

עס מיינט נישט אז דער קינד איז א מחוצף, עס קען זיין אז ער איז פארטראכט, זיין מוח האט נישט געהערט ווען מען האט גערעדט צו אים, דארף מען רעדן צו אים אביסל שטרענגער אז ער זאל עס דערהערן.

זעלבסט שוין איז נישט קיין נקמה

האט מיר דער מלמד געפֿרעגט: וואס זאל מען טון ווען מען זעט ווי דער קינד בייסט אן אנדערער קינד איינמאל און נאכאמאל און נאכאמאל, און דער אנדערער קינד וויל איינמאל צוריק בייסן, דארף מען אים אפֿשטעלן אדער נישט?

דער ענטפער איז, מען מעג אים אפֿשטעלן און אויסלערנען גוטע מדות אז מען טאר נישט נעמען קיין נקמה, אבער דאס איז נאר אויב דער מלמד קומט אריין אינעם בילד, דער מלמד שטעלט אפ דעם קינד פון בייסן נאכאמאל, אבער אויב דער אנדערער קינד גייט ווייטער ווערן געביסן, און ער וויל איינמאל צוריק בייסן פֿדי יענער זאל

קינד גייט נישט אפמאכן די סעקונדע אז א' איך שְׂלָאג נישט'ט און א' איך בייס נישט', מען דארף אָבער וויסן אז די דיבורים גייען אריין אין זיינע אויערן, און איין טאג גייט ער אויפהערן שְׂלָאגן און בייסן.

וואס טוט מען מיט א קינד וואס רעדט זייער לאנג

א מלמד האט מיר געפֿרעגט, ער האט א קינד אין פֿתּה וואס ווען מען געבט אים א געלעגנהייט צו רעדן, רעדט ער זייער לאנג, און דער מלמד וויל שוין גיין ווייטער אָבער דער קינד האלט נאך אינמיטן רעדן, דארף ער אים לאזן אויסרעדן?

א קינד וואס רעדט לאנג קען אים דער דער מלמד איבערנעמען אינמיטן רעדן, מען דארף נישט מורא האבן, מען האט אים געגעבן א שאנס צו רעדן אפאר ווערטער און יעצט גייט מען ווייטער צום קומענדיגן אינגל, אָדער גייט מען דאווענען, און עס איז פֿרייליך אין פֿתּה.

אָבער חס ושלום אַוועקצוגעמען די זעלבסט זיכערקייט פון דעם קינד, מען טאר אים נישט זאגן: "דו רעדסט און רעדסט און רעדסט, הער שוין אויף צו רעדן!" חס וחלילה!

האט מיר דער מלמד געפֿרעגט, די גאנצע פֿתּה האט זייער ליב אויסצוהערן ווען ער דערציילט א מעשה, מעג מען אים לאזן דערציילן און האלטן געשפּאַנט די פֿתּה מיט זיינע מעשיות ווען עס איז יא דא די צייט?

עס ווענד זיך, אויב מען זעט אויף אים אז ער איז א גוט קינד, ער טשעפעט נישט אַנדערע קינדער, קען מען אים לאזן דערציילן.

זיך איבערנעבן צום אייבערשטן

א מנהל און מלמדים דארפן האבן אסאך כח. דער עיקר עצמה צו באקומען כח איז אז מען בינדט זיך צו צום אייבערשטן, מען ווייסט אז דער אייבערשטער איז דא, און איך האב טאקע א בארג מיט זאכן וואס איך דארף מסדר זיין, אָבער דער אייבערשטער איז דא! אז מען געבט זיך איבער דעם טאג צום אייבערשטן איז עס גרינגער.

אין שטאט גייען די מלמדים אין חדר צופיס, קען מען זיך מתבודד זיין אויפ'ן וועג גייענדיג צו די חדר, און אין שטעטל וואס מען קומט מיט די קאר, קען מען זיך אויך גוט מתבודד זיין, מען קען קומען אין חדר דורך צוויי וועגן, איינס איז די פשוטע וועג, נאָכדעם איז דא ביי די אַנדערע זייט אן אַנדערע וועג וואס מען זעט גארנישט, נאר ביימער, מען קען פֿארן רואיג, קיינער שטערט נישט, עס איז א שטילע, גרינגע, רואיגע וועג, דארט קען מען זיך גוט מתבודד זיין, און זאגן פֿאר'ן אייבערשטן אָנהייב טאג: "הייליגער

באשעפער איך געב דיר איבער דעם גאנצן טאג. דער קינד מעג זיכער וועלן אהיימגיין

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אנגערופן: איך זע אויף ענקער מויל אז עטץ ווילסט מיר זאגן אז עס איז זייער געשמאק צו זיצן ביי א שיעור פון חזוק פאר מלמדים, אָבער דער ראש ישיבה זאל אריינקומען אין פֿתּה, איך האב נישט קיין כח, איך וויל שוין אהיימגיין...

קודם איז דאס מוראדיגע חזוק, ווייל אז עטץ ווילסט אהיימגיין, מעגן דאך די קינדער זיכער וועלן אהיימגיין...

א מלמד האט מיר דערציילט אז ער האט א אינגל אין זיין פֿתּה וואס פון ווען ער קומט אן צופרי זאגט ער: "רבי, איך וויל אהיימגיין", און דער מלמד ענטפערט אים צוריק: "דער רבי וויל אויך אהיימגיין! מען גייט שוין באלד אהיים, נאך אביסל גייט מען שוין אהיים..."

איך בין גרייט דיר צו העלפן פיר און צוואנציג שעה

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט פאר'ן מנהל: איך בין דיר גרייט צו העלפן פיר אין צוואנציג שעה מיט וואס מען דארף, אויב עס איז נוגע פאר די חדר זאקסטו מיר אויפֿוועקן אפילו אינמיטן די נאכט.

שיין וועל איך אויסקוקן אויב דו וועסט מיר מאכן פאר א רבי, מיט א גאלדענע וויין פֿלאש, און א ווייסע האנטוּך... איך באקום אלץ פון די אָרץ ישראלדיגע תלמידים ווייסע האנטוכער, ווייל אזוי זענען זיי צוגעוואוינט אין אָרץ ישראל ביי די רבי'ס, עס איז נישט שְׂלֵכט, עס איז זייער געשמאק, אָבער מיין פֿאסטן איז נישט צו זיין א רבי, איך וויל דיר העלפן מיט אלעס וואס פֿעלט אויס צו מחנה זיין אונזערע קינדער.

חדר ערב תשעה באב

דער מנהל האט געפֿרעגט דער ראש ישיבה שליט"א ווילאנג מען זאל מאכן חדר ערב תשעה באב, האט דער ראש ישיבה געזאגט: ערב תשעה באב קען מען לכאורה מאכן חדר מער ווי א האלבע טאג, ווייל ערב תשעה באב פֿאסט מען דאך נישט.

די וועלט ענדיגט חדר ביי חצות, ווייל אין די וועלט איז אַנגענומען אז מען טאר שוין נישט לערנען פון חצות, אָבער דער משנה ברוּרָה שרייבט דאך (אורח חיים, סימן תקנ"ג, אין באור הלכה): "אי לאו דמיסתפינא מחברייה הוה אמינא דאפילו ביום תשעה באב עצמו היה לנו להקל... אלא דמאחר שאסור ברור הוא בש"ס ופוסקים פשיטא דאין לנו כח להקל... אַמנם בערב תשעה באב יש להקל כיון שלא הזכר בש"ס ופוסקים וכן אני נוהג אף בחולי", ווען איך וואלט נישט מורא געהאט,

וואלט איך געהייסן לערנען אום תשעה באב אליינס, אָבער ערב תשעה באב קען מען זיכער מקיל זיין און אזוי פיר איך זיך; איז אפֿשֿר פֿדאי צו מאכן חדר לענגער פון א האלבע טאג, און מען מוז נישט א גאנצן צייט לערנען, מען קען אויך געבן צייט צו שפּילן.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן אסאך העלפן, אָמין.

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, זונטאג פֿרשט כּי תבוא שְׁנַת תשפ"ג לפֿרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

ברוכים הבאים בשם השם ברכונכם מבית השם. געלויבט דער אייבערשטער אז מיר קענען זיך נאכאמאל צוזאמקומען זיך מחזק זיין מיט אונזער הייליגע ארבעט פון מחנה זיין אידישע קינדער.

אזוי ווי מען הייבט יעצט אן א נייע לערן יאר אין שולע 'בית פיגא', וועל איך אויך רעדן פון זאכן וואס זענען נוגע פאר די לערערנס, בפרט פאר די לערערנס פון די עלטסטע פֿתּה, און איך האף אז די לערערנס וועלן אויסהערן דעם שיעור.

איך דאנק דעם הייליגן באשעפער אז דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן, מיט אסאך תפלה, אז מיר האבן געטראפן די ריכטיגע מלמדים און לערערנס. אין אָנהייב ווען מיר האבן מיר געעפֿנט די שולע איז מיר געווען זייער זייער שווער, ווייל מיר האבן נישט געהאט מיט וועמען צו גיין צום טיש, מען האט געמוזט נעמען לערערנס פונדרייסן, אז מען האט נישט קיין ברירה - האט מען נישט קיין ברירה, אָבער ברוּרָה השם היינט האבן מיר גאר גוטע לערערנס.

די עלטסטע פֿתּה איז דער עתיד פון די קהילה

ביי מיר איז די עלטסטע פֿתּה פון שולע אזוי ווי 'ישיבה גדולה', אזוי קוק איך עס אָן, עס איז דא די יונגערע פיתות, די מיטעלע פיתות, נאָכדעם איז דא די 'ישיבה גדולה' - די עלטסטע פֿתּה, וואס דאס איז דער עתיד פון די קהילה, די צוקונפֿט, די קומענדיגע דור פון אידישע מאמעס.

אין אַנדערע מוסדות ווערט זייער ערנסט ווען עס קומט צו צוועלפטע קלאס, ברוּרָה השם אז ביי אונז איז מען שוין א מאמע ווען מען איז די יאָרגאנג פון צוועלפטע קלאס, און ביי די עלטסטע קלאס האלט מען שוין נאך די חתונה, קומט אויס אז ביי אונז איז די וויכטיגע צייט ווען מען איז פֿערצן, פּופֿצן, זעקצן יאר.

זיך שוין מיין צייט, נאר זי האט זיי וואס צו פארקויפן.

די זעלבע זאך איז מיט די לערערין וואס לערנט נביא; דער עצם לימוד איז נישט אזוי וויכטיג פאר מיידלעך, עס וועט גארנישט געשען אויב א מיידל קען נישט נביא, אָבער די לערערין דארף טראַכטן און זיך אָנגרייטן וואס זי גייט אַריינלייגן אין די קינדער אינמיטן דעם לימוד. מען קען דאך נישט יעצט רעדן אַ שעה צייט אז מען דארף רעדן שוין צו אַ מאַמע, אָדער פון אַנדערע גוטע מדות, דערפֿאר לערנט מען פֿאַר נביא און צווישן די ווערטער לייגט מען אַריין וואס מען וויל אַריינלייגן אין די קינדער.

קומען צייטליך און זיין אויסגערוט

די צווייטע זאך וויל איך ענך בעטן, מען מוז זיין צייטליך! און מען מוז זיין אויסגערוט!

פֿאַר לערערניס וואס קומען נאַר איין מאל אַ וואָך אז גרונטער צו זיין צייטליך, אָבער אפילו די וואס קומען יעדן טאָג, וואס דאס איז שוין אַ שווערע זאך צו זיין יעדן טאָג אין צייט, מוזן אויך זיין צייטליך.

פונקט אזוי ווי עס איז דא אין שלחן ערוך סימנים פון 'הלכות שבת', און 'הלכות ברכות', איז אויך דא אַ גאַנצע סימן פון 'הלכות מלמדים'. דאָרט שטייט (יורה דעה סימן רמה, סעיף ז'): **"ואין למלמד לנער בלילה יותר מדאי, שלא יהיה עצל ביום ללמד"**, אַ מלמד טאר נישט אויפֿזיין שפּעט ביינאַכט, כּדי ער זאל נישט זיין מיד.

מלמדים זאָגן מיר: אַ טאָג וואס איך שטיי אויף פֿרי, און איך בין צייטליך, [אין ענגליש רופט מען עס: 'איך בין געהעד אָף די געים'], איך בין אין חדר נאָך פֿאַר די קינדער קומען אַריין, און איך ווארט זיי אַפּ אַפֿאַר מינוט פֿאַרדעם, - איז אַלעס פיין, איך האב די שמייכל צו יעדן איינעם, אַ גוט מאָרגן פֿאַר יעדן איינעם, ווייל עס איז נאָך פֿאַר די צייט.

די זעלבע זאך איז מיט די לערערניס וואס דארפֿן קומען נאָך לאַנטש, אויב מען קומט אַן פינף מינוט פֿאַר עס ענדיגט זיך לאַנטש, מען גייט אַריין אין כּתה, מען איז אַלעס מסדֿר, נאָכדעם גייט מען צוריק אַרויס ווייל די קינדער דארפֿן זיך אויפֿשטעלן ווען איך קום אַריין, דעמאלט איז עס גאַר אַנדערש.

ווען מען קומט אַן די לעצטע מינוט און עס טוט זיך שוין, בפרט אַ לערערין וואס דארף נאָך טראַגן איר בעבי צו די בעבי סיטינג - איז די גאַנצע טאָג געאַגט און נישט רואיג.

אַז מען איז צייטליך, אָנגעגרייט און אויסגערוט, איז דא אַ ברכה אינעם טאָג!

המשנה פונעם שיעור אי"ה קומענדיגע וואך

קורצע לימוד.

מען מוז זיין קלאַר אָנגעגרייט וואס גיי איך היינט לערנען מיט די קינדער, מיט וואס גיי איך אָנהייבן מיין טאָג. מען מוז האָבן וואס צו פֿאַרקויפֿן, פֿאַר יום טוב דארף מען דערציילן שיינע זאַכן פון דעם יום טוב וואס קומט, יעצט האלט מען שוין נאָנט צו ראש השנה, קען מען שוין רעדן פון ראש השנה, פון די שופֿר, וואַגשאל, עפֿל אין האַנגי, זיך וואונטשן לשנה טובה, און פון זיך איבערבעטן.

דאס איז נישט נאַר מיט אַ מלמד אָדער אַ לערערין וואס לערנט אויס פֿרשה און ימים טובים, דאס איז אויך מיט די לערערניס וואס לערנען אַנדערע זאַכן, ווי ענגליש וכדומה, יעדער איינער דארף פֿאַראַויס וויסן 'וואס גיי איך היינט טון?' און 'וואס איז מיין מעסעדזש' וואס איך וויל היינט אַריינלייגן אין די קינדער?

קיינער איז נישט קיין 'פיפּטע ראד' אין כּתה

אַלע וואס קומען לערנען מיט די קינדער זענען זייער וויכטיג פֿאַר די קינדער, סיי די אידישע לערערניס, סיי די ענגלישע לערערניס, סיי די וואס קומען אויסלערנען טייטש פון דאווענען, נ"ה, דערציילן מעשיות פון צדיקים, אויסלערנען שטוב וירטשאפט, גייען, קאָכן, באַקן, און עקסערסייז (איפּונגע), אַלעס איז זייער וויכטיג, איבעראַל קען מען אַריין לייגן אַמונה אינעם אייבערשטן.

בשעת מען לערנט אָדער מען טוט עפּעס מיט די קינדער, קען מען אַריינלייגן אין די קינדער וויכטיגע זאַכן, מען טראַכט פון אַ שיינע מדה וואס מען וויל אַריינלייגן אין די קינדער, און מען טוט עס אַן אין אַ מעשה פון תּפֿלה אָדער אין עפּעס אַנדערש.

צום ביישפּיל, די לערערין וואס טוט מיט די קינדער עקסערסייז, דארף וויסן ביי זיך: 'איך קום נישט סתם שטופֿן די צייט, צערייסן אַ שעה פונעם טאָג, איך קום אויסלערנען וויכטיגע זאַכן, איך גיי אויסלערנען די קינדער גוטע מידות און אז אין לעבן טוט מען נישט אַלעס וואס מען וויל, נאַר מען טוט וואס איז ריכטיג, נאַר עס איז אָנגעטון אין עקסערסייז'.

קומט אויס אַז עקסערסייז איז אויך אַ לימוד; נישט 'אויך' אַ לימוד, נאַר ערשט אַ לימוד, עס איז גארנישט ווייניגער ווי לערנען פֿרשה מיט די קינדער.

די לערערין וואס טוט עקסערסייז איז נישט אַ 'פיפּטע ראד לערערין', נאַר זי דארף אויך זיין פֿאַרגעקוקט, 'וואס גיי איך היינט אַריינלייגן אין די קינדער', און די קינדער שפּירן גלייך צי די לערערין האט וואס צו פֿאַרקויפֿן, זי קוקט נישט אַ גאַנצן צייט אויפֿן זייער 'ווען ענדיגט

מען דארף זיך כּסדר אויפֿפֿרישן

איך האָף צום אייבערשטן אַרויסצוקומען אין שטעטל ענך כּסדר מחזק זיין, ווייל אפילו דער בעסטער מלמד מיט די בעסטע קינדער, דארף אויך חיזוק אָנצוגיין מיט זיין אַרבעט.

איך געב אלץ דעם מַשֵּׁל, אזוי ווי אַ קעכער וואס וויל קאָכן פֿיש און פֿלייש, לייגט ער אַריין דאס עסן אין טאַפּ, און לייגט אַריין די בעסטע ספּייסעס (געוויינלעך), נאָכדעם מוז ער קומען יעדע פֿאַר מינוט און געבן אַ מיש דעם טאַפּ, נאַר אזוי וועט עס אויסקומען גוט, אויב ער וועט קלאַצן און נישט מישן דעם טאַפּ, וועט גארנישט ווערן דערפֿון, די זעלבע זאך איז מיט מלמדים און לערערניס, דארף מען פון צייט צו צייט זיך געבן אַ פֿריש אויף צו טון די אַרבעט מיט אַ פֿרישקייט.

איך ווייס נישט ווי אַפּט איך וועל קענען אַרויסקומען אין שטעטל בְּמִשְׁחָה די יאר, קען זיין יעדע וואָך אָדער יעדע צוויי וואָכן.

אפּשרייבן די נקודות

יעצט וויל איך ענך בעטן, עטץ זאל זיך אפּשרייבן די פֿאַר נקודות וואס מיר גייען רעדן, און עס האלטן פֿאַר די אויגן אַ גאַנצן יאר, ווייל דאס זענען זייער וויכטיג צו וויסן מען זאל קענען מצליח זיין.

זיין אָנגעגרייט וואס מען גייט טון מיט די קינדער

די ערשטע זאך איז נוגע פֿאַר יעדן, סיי פֿאַר מלמדים און סיי פֿאַר לערערניס, פון אַלע אַרגענץ.

מען מוז קומען אָנגעגרייט וואס מען גייט לערנען מיט די קינדער!

עס איז נישט גערעכט און עס איז נישט קיין יושר אויב מען קומט נישט אָנגעגרייט, און נישט נאַר עס איז נישט גערעכט, נאַר אויב מען איז נישט צוגעגרייט קען מען נישט האָבן קיין הצלחה!

מען קען נישט אַריין קומען אין כּתה אויב מען ווייסט נישט וואס גיי איך דא היינט טון, מען קען נישט קומען מיט'ן פֿלאַן 'איך וועל בעטן דעם אייבערשטן איך זאל זיך טרעפֿן וואס צו טון, אזוי וועל איך מאַכן אַ מעשה פון תּפֿלה... אָדער 'איך וועל נאָכאַמאל איבער דערציילן אַ מעשה וואס איך האב שוין איינמאל דערציילט', - וואס גייסטו טון מיט די קינדער? מען מוז קומען אָנגעגרייט מיט חוּמָר, מיט שטאַף.

אין שולע ביי די עלטסטע כּתה איז עס אַביסל גרונטער, ווייל עס איז דא אַסאַך לערערניס, יעדע לערערין לערנט נאַר אַ

ווי אזוי צו דערציילן מעשיות אין חדר פאר די קינדער?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, אסרו חג, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד די מלמדים פון אוינזערע מוסדות היכל הקודש די בכל אתר ואתר, ה' עליהם יהיו דערציילט פאר די קינדער מעשיות פון יראת שמים, עס פעלט נישט אויס צו דערציילן נארישע אויפגעטראכטע מעשיות, אראפגעלייגט דראמאטיש מיט פארמאכטע לעקטער וכו' וכו'; עס קען דערשרעקן די קינדער וכו'. עס פעלט נישט אויס, ענדערש לייגט אריין אין די קינדער יראת שמים, לייגט אריין א ליבשאפט צום אייבערשטן, א ליבשאפט צו תורה און מצוות.

דערציילט פאר די קינדער מעשיות פון הייליגע צדיקים. מוהרא"ש זאגט, דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מיט זיינע קינדער מוסר, האט ער געזאגט: "יאה", האט אים דער צאנזער רב געפרעגט: "וואס פאר א מוסר ספרים לערנסטו מיט זיי?" זאגט ער: "חובות הלבבות", זאגט אים דער הייליגער צאנזער רב: "נישט דאס מיין איך צו פרעגן, איך פרעג צי דו דערציילסט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו און פון זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו"; מעשיות פון צדיקים פלאמט אויף די נשמה, מעשיות פון צדיקים עפנט די הארץ מען זאל אויף אנהויבן בענקען און וועלן זיין א צדיק.

אויף וויל איך בעטן די באס דרייווערס און די באס מלמדים, מען זאל אנצינדן נאר טעיפס פון בעלי מספרים מיט יראת שמים און ניגונים פון בעלי מנגנים מיט יראת שמים; איך ווארן אויב איך וועל הערן אז מען צינדט אן מעשיות אדער ניגונים פון ליצים, דאס איז ביי מיר די וויכטיגסטע זאך, מען זאל געבן צו הערן פאר די קינדער נאר פון ערליכע מענטשן וואס דערציילן מיט יראת שמים. ווייל נישט יעדע

זאך וואס איז אדווערטייזט אין די צייטונגען און אויסגאבעס - מיינט יראת שמים, נישט יעדע קינדער טעיפ וואס מען געבט ארויס מיינט אז דאס מעג מען הערן, און נישט יעדער זינגער וואס גייט מיט א שיינע שטריימל מיינט אז ער האט יראת שמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין מיט די תלמידים.

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויחא שנת תשפ"ג)

איך וויל מלמדים און טיטשערס וואס האבן ליב זייער ארבעט

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת לך לך, ט' מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

ווען דו וואלסט געוואוסט דאס גרויסקייט פון זיין א מלמד, ווי אזוי מען קוקט אין הימל אויף א מלמד - וואלסטו געטאנצן א גאנצן טאג: "א מחז' איך בין א מלמד!" וואלסט געדאנקט און געלויבט דעם אייבערשטן אויף די זכות צו קענען לערנען מיט קינדער די הייליגע תורה, די הייליגע אמונה.

איך טו דאס שוין כמעט צוואנציג יאר, פון שנת תשס"ד לערן איך תורה מיט בחורים, פון איין זייט איז דאס א ביטערע שווערע ארבעט, אבער פון די אנדערע זייט איז דאס די זיסטע זאך, די שענסטע זאך; איך וואלט זיך נישט אויפגעטוישט מיט קיין שום אנדערע ארבעט אין די וועלט. איך בעט דעם אייבערשטן (תהלים כו, ד): "שבתאי בבית ה' כל ימי חיי", איך זאל ווייטער קענען זיצן אין בית השם מיין גאנצע לעבן.

לאז מיר וויסן אויב דו ווילסט זיין א מלמד, ווייל אויב דו קומסט אין חדר געצווינגענערהייט - וויל איך נישט דו זאלסט זיין ביי אונז ווייטער מלמד; איך וויל מלמדים און טיטשערס וואס האבן ליב זייער ארבעט,

איך דארף נישט קיין טובות. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת חיי שרה שנת תשפ"ג)

א מלמד דארף גיין אנגעטון מיט דרך ארץ, מיט ערליכע קליידער

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ואתחנן, ה' מנחם-אב, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד מיין טייערער ... נרו יאיר א גרויסן יישר כח פאר אלעס וואס דו טוסט פאר די קהילה; וואס מען טוט פאר די קהילה - איז א שמוש פארן רבי'ן, און אז מען איז משמש דעם רבי'ן - איז דאס א נצחיות.

די אלע וואס זענען מלמדים האבן אן אחריות ווי אזוי זיי פירן זיך אויף, ווי אזוי זיי טוען זיך אן; א מלמד דארף גיין אנגעטון מיט דרך ארץ, מיט ערליכע קליידער; אז א מלמד וועט קומען אין שול דאווענען אן א הוט און רעקל - איז דאס א גרויסע אחריות, אנדערש ווי סתם א מענטש. אזוי אויף א גבאי, דארף גיין אנגעטון ביים דאווענען מיט דרך ארץ, אז נישט ברענגט דאס אראפ דאס תשיבות פונעם שול.

הפלה עס איז דא א צווישנשייד פון איינער וואס האט א חשוּב'ע פאסטן ביז איינער וואס נישט; איך האף דו וועסט פארשטיין וואס דו האסט צו טון.

איך זע ממש וואס מוהרא"ש פלעגט מיר זאגן לגבי די ישיבה, אז מיר האבן זיך נישט וואס צו שעמען פון קיין שום אנדערע ישיבה; יעצט איז דאס אויף ביי די חדר, סקול און אינגער הערליכע קהילה אין קרית ברסלב.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ואתחנן תשפ"ג)

צו באקומען וועבסליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370